

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 175/08-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 22. mája 2008 predbežne prerokoval sťažnosť E. A., B., zastúpenej advokátkou JUDr. D. S., K., ktorou namietala porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Košiciach v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Co 107/06 a 1 Co 202/07, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť E. A. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 9. januára 2008 doručená sťažnosť E. A. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“)

a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského súdu v Košiciach v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Co 107/06 a 1 Co 202/07.

Z obsahu sťažnosti a k nej priložených písomností vyplynulo, že sťažovateľka podala odvolanie 8. marca 2006 proti rozsudku Okresného súdu Košice II.

Sťažovateľka uvádza:

„Pretože o odvolaní sťažovateľky nebolo rozhodnuté ani do 5. decembra 2007 sťažovateľka podala predsedovi odporcu sťažnosť na prieťahy v konaní 1 Co 107/06 zo dňa 5. decembra 2007, pretože o tom, že konanie má už inú značku nemohla zo žiadneho listu predsedu odporcu zo dňa 27.12.2007 predchádzajúcej korešpondencie zistiť. (...)

Pretože ani do dnešného dňa o odvolaní sťažovateľky nebolo odporcom rozhodnuté a vec ešte len čaká na poradie, sťažovateľka sa domnieva, že v jej pracovnoprávnej veci je odporcom porušované ustanovenie § 6 a § 100 Občianskeho súdneho poriadku a teda, že je porušované jej základné právo zaručené jej čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (...).“

Sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd nálezom vyslovil porušenie označených práv postupom Krajského súdu v Košiciach a aby mu prikázal bezodkladne konať a priznal jej primerané finančné zadosťučinenie v sume 50 000 Sk a náhradu trov konania.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1 a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo, aby jeho záležitosť bola v primeranej lehote prejednaná.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Za zjavne neopodstatnený návrh možno považovať aj ten, pri predbežnom prerokovaní ktorého ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí.

V zmysle konštantnej judikatúry ústavného súdu je dôvodom na odmietnutie návrhu pre jeho zjavnú neopodstatnenosť absencia priamej súvislosti medzi označeným základným právom alebo slobodou na jednej strane a namietaným konaním alebo iným zásahom do takéhoto práva alebo slobody na strane druhej. Inými slovami, ak ústavný súd nezistí relevantnú súvislosť (príčinná súvislosť) medzi namietaným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých navrhovateľ namieta, vysloví zjavnú neopodstatnenosť sťažnosti a túto odmietne (mutatis mutandis I. ÚS 12/01, I. ÚS 124/03).

Zo sťažnosti a z predloženého spisu ústavný súd dospel k záveru, že Krajský súd v Košiciach nemohol svojím postupom spôsobiť priet'ahy v konaní, a tak zasiahnuť do označených práv sťažovateľky, ktorých porušenie namietala. Tento súd vykonával úkony, ktoré sťažovateľka navrhla a ktoré boli nevyhnutne potrebné na splnenie podmienok pre rozhodnutie odvolacieho súdu. Sťažovateľka totiž podala návrh na oslobodenie od platenia súdnych poplatkov v odvolacom konaní, preto musela, resp. mala prirodzene očakávať, že ak sa má všeobecný súd dôkladne zaoberať jej návrhom a rozhodnúť o ňom musí mať na zhodnotenie danej situácie určitý časový priestor. Tento časový úsek (cca 6 mesiacov) vzhľadom na celkovú dĺžku súdneho konania však, na rozdiel od sťažovateľky, ústavný súd v súlade so svojou konštantnou judikatúrou nepovažuje za zásah do uvedených práv.

Zo sťažnosti a jej príloh ďalej vyplýva, že sťažovateľka podala 5. decembra 2007 sťažnosť na priet'ahy predsedovi krajského súdu, ale už 7. januára 2008 - teda po mesiaci - podávala sťažnosť ústavnému súdu, čím mu neposkytla dostatočný priestor na prijatie opatrení za účelom prípadnej nápravy dlhšieho priebehu odvolacieho konania. Vzhľadom na to ústavný súd konštatuje, že sťažovateľka nevyužila do dôsledkov účinný prostriedok nápravy v zmysle § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde, ktorý mohol odstrániť podľa nej tzv. zbytočné priet'ahy.

Z uvedených dôvodov ústavný súd sťažnosť sťažovateľky podľa ustanovenia § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 22. mája 2008